

Malvikvegen 1333, 7550 Hommelvik
Telefon 73 97 84 60
E-post: sekretariat@camphill.no
www.camphill.no

Vallersund

Jøssåsen

Rotvoll

Solborg

Vidaråsen

Hogganvik

FOTOGRAFER
Nils Langeland
Jørund Meder
Hanna Schmeding
Dag Balavoine
Mai Barseth
Markus Hammer
Maximilian Photography
Eric de Haan
Ruben Khachatryan

Grafisk produksjon: Ulleberg Wold / Fosen Trykkeri, Brekstad

Årsmelding 2019

Camphill Landsbystiftelse i Norge

Gulrothøsting på Vidaråsen.

INNHold

Forord ved styreleder	side	2
Presentasjon av CLS	side	3
Levefellesskapet	side	4 - 9
Presentasjon av landsbyene	side	10 - 17
Camphillbevegelsen 80 år	side	18 - 19
Styrets årsberetning	side	20 - 23
Forenklet årsregnskap	side	24 - 25
Representantskapet	side	26
Organisasjonskart	side	27
Kontaktinformasjon	side	28

Idealistisk livsform i økonomisk fellesskap

Det er med stor glede jeg kan presentere denne årsmeldingen for 2019.

Som det går fram av årsmeldingen så har Camphill med sine 6 landsbyer hatt ett interessant og innholdsrikt år med masse aktiviteter og arrangementer. Det er framført skuespill og konserter av ulike slag. Vi har blant annet feiret Camphill Rotvoll sitt 30 års jubileum med stor deltagelse fra de andre landsbyene.

Uten en stor grad av frivillighet og dugnadsånd blant de ansatte og medarbeiderne i landsbyene har ikke dette latt seg gjøre. En stor takk til dere alle!

Som hovedstyre i stiftelsen, og sammen med de enkelte lokale styrene, er vi opptatt av å opprettholde og ikke minst videreutvikle våre landsbyer til det beste for våre beboere.

I denne utgaven av årsmeldingen har vi fokusert på livet i et fellesskap. Flere stemmer forteller hvordan livet kan arte seg for medarbeider og beboere inne i dette fellesskapet. Dette er rikt illustrert gjennom mange flotte bilder.

Med hilsen
Helge Pettersen
Mangeårig
styremedlem
og styreleder
i stiftelsen

Framskolen lager eplesaft.

Bo- og arbeidsfellesskap med mening

Camphill Landsbystiftelse i Norge er en ideell stiftelse som tilbyr et inkluderende helhetlige bo- og arbeidsfellesskap for unge og voksne beboere med utviklingshemninger og særlige omsorgsbehov.

Stiftelsen omfatter seks landsbyer som alle er inkluderende samfunn og omsorgsfellesskap der beboere og medarbeidere bor, jobber og lever sine fullverdige liv side om side. Landsbyene har ulike tilrettelagte arbeidsplasser og verksteder, fra bakeri, veveri og safteri til sykkelverksted, urteverksted og ysteri. I landsbyfellesskapene inngår også et rikt og aktivt kulturliv.

Gjennom fellesskapet i landsbyene utvikles det sosiale samarbeids- og samlivsformer der hvert enkelt menneske får et liv i verdighet og respekt, med rom for egne valg, utvikling og utfoldelse tilpasset de enkeltes iboende muligheter og behov.

Sammen skapes det et levende landsbysamfunn og en meningsfull tilværelse der alle er med og bidrar.

Camphill-landsbyene i Norge ser det også som sitt ansvar å vise omsorg for natur og miljø gjennom økologisk og biodynamisk jordbruk og rettferdig handel.

Den første Camphill-landsbyen i Norge ble etablert i 1966, litt over 25 år etter at den aller første landsbyen ble etablert på Camphill Estate i Skottland. I dag finnes det Camphill-landsbyer i rundt regnet 30 land over hele verden.

Camphill-landsbyene i Norge bygger sitt verdi-grunnlag på antroposofisk tenkning, og da særlig ideene om fellesskap og den sosiale tregrening, der alle menneskers likeberettigelse, kultur- og åndsliv sammen med sosial trygghet er viktige idealer.

På de følgende sidene kan du bli mer kjent med virksomheten til Camphill-landsbyene i Norge.

God lesning!

Fest på Jøssåsen.

Levefellesskap i Camphill-landsbyene

Da Vidaråsen landsby startet i 1966 var mottoet: «Ikke for, men med de utviklingshemmede». Landsbyen skulle ikke være et livshospital med pasienter og pleiere, men et levende samfunn der alle kan være bidragsytere og samtidig få hjelp og støtte. Her skal ingen leve «foreløpig» for å så å bli innlemmet i det såkalte normale samfunn. Derfor måtte familiehuset stå i sentrum av landsbyen. Det skulle være et virkelig hjem for beboere og medarbeidere.

Til å begynne med var tomannsrom ikke uvanlig. Mange som kom, hadde opplevd store flermannsrom på sentralinstitusjonene og var strålende fornøyd, men snart hadde alle sitt eget rom. Medarbeiderne som bodde i huset, hadde heller ikke egne leiligheter. Stue, kjøkken og bad var felles. Det var et tett fellesskap mellom beboere, medarbeidere og deres barn i landsbyens første år, men aldersgjennomsnittet var knapt over 30 år og en ungdommelig livlighet var på sin plass.

Landsbyene har nå rundet over 50 år. Mange beboere er godt voksne og individuelle ønsker og behov tas i mye større grad hensyn. Noen beboere har hybel med eget bad, noen har en samboer, noen bor mer selvstendig utenfor familiehuset. Det samme gjelder for medarbeidere og deres familier. Men

levefellesskapet består. Da som nå, ligger dagsrytmen med måltider, arbeid og kulturaktivitet fast. Vi møtes til måltidet for så at hver og en går til sitt arbeid, sin oppgave, så møtes vi igjen. Det er en inn- og utpusting av samvær og egne aktiviteter. Måltidene forberedes i huset og alle spiser sammen. I samtalen rundt bordet deles opplevelser og siste nytt fortelles. Fødselsdager der den enkelte får stå i sentrum blir feiret, likeledes høytidene, vår felles verdier. TV og radio i fellesrom fantes ikke før og er heller ikke i utstrakt bruk nå. Stua er for samvær. Her er plass til kaffeslabberas, barn som leker, avislesing eller håndarbeid. Men stillhet og ettertanke enten det er i enerom eller sammen med andre, er alltid blitt høyt verdsatt og har fått rom og tid i levefellesskapet.

Alle hjelper til med husholdningsoppgavene ut fra den enkeltes evner og muligheter. Det viktigste var og er at enhver kan få være en helper. Hjelp er aldri en enveissak. Er en medarbeider syk, kan hun være så heldig at en beboer kommer opp med et brett med mat og et hyggelig: God bedring.

I de daglige menneskemøter i levefellesskapet trer diagnosen i bakgrunnen og vi opplever at vi trenger hverandre.

Borghild Bromstad

Først bodde jeg i en egen leilighet på Valentinlyst, da var jeg 21 år. Jeg hadde ingen hjelp, så jeg gikk hjem til mamma og pappa og spiste middag hver dag.

I førstninga var det kjempestas å bo aleine, men etter hvert ble jeg redd om kvelden og natta at brannalarmen skulle gå eller at jeg skulle bli sjuk og ingen finne meg eller hvordan jeg skulle få hjelp. Jeg jobba på safteriet til Camphill Rotvoll og en gang fikk jeg overnatte på Kristoffertunet, da kjente jeg hvor godt og trygt det var der og ha folk omkring meg.

Nå har jeg bodd 8 år på Kristoffertunet. Fint å gjøre ting sammen, spille spill sammen, tegnegruppe, ha bibelaften en gang imellom. Noen ganga er det vanskelig å være så mange, men det er fint å få nye venner. De unge medarbeiderne er kjempegreie. Jeg har lært å lag middag til mange og det er fint at vi lager sunn mat og alt fra bunnen, det synes jeg er veldig bra.

Sommer på Rotvoll.

Sang på Rotvoll.

Roy Victor Hansen

Når kom du først til Camphill, Roy Victor?

Det var vel på slutten av 70-tallet, når Solborg startet som et sted for ungdom.

Hvor gammel var du da?

Jeg var vel omkring 16 år, tror jeg.

Hvordan hørte du om Solborg?

Det var fostermoren min, Ursula Johansson på Slettner gård, som trodde at det ville være et bra sted for meg.

Hvordan var tiden på Solborg?

Det var veldig bra. Jeg lærte blant annet å snekre av Ivan Jacobsen. Jeg husker at jeg hjalp til å lage et alter en gang; av eik. Jeg ble på Solborg i omtrent seks år.

Og så kom du til Hogganvik. Når var det?

Det var tidlig på 80-tallet, så jeg er den landsbyboeren som har vært her lengst nå – i snart førti år! Jeg har bodd i alle de forskjellige husene på Hogganvik, og med mange ulike husansvarlige. De var jo alle veldig forskjellige, men når man blir vant med dem finner man noe å like med hver person. Noen av de husansvarlige har hatt barn, og det synes jeg er ekstra trivelig – å få bo sammen med barn.

Du er en person med mye ansvar på Hogganvik – blant annet i ysteriet. Hvor lenge har du vært ysteriarbeider?

Der har jeg vært med helt fra starten.

Og så har du ofte store roller i spill...

Ja, rollene som Josef i julespillet, og Johannes i St. Hans-spillet kan jeg utenat, og jeg har hatt mange andre roller også.

Er det noe annet du vil trekke fram som du liker ved å bo i Hogganvik Landsby?

Dyrene betyr mye for meg. Og så er det fint å komme til deilig ferdiglaget mat hver dag. Jeg er også veldig glad i naturen her, og går mye på tur.

Hogganvikorkesteret.

Kyrne på Hogganvik

Torbjørn Ullereng

Vinteren 2019 kunne Torbjørn feire at han har bodd 50 år i Camphill i Norge. Torbjørn kom først til Vidaråsen i 1969. Etter 20 år flyttet han inn på Kristoffertunet, Camphill Rotvoll, som den første landsbyboeren der.

På spørsmål om hva han synes har vært viktig for han i de årene han har bodd i Camphill, svarer Torbjørn:

At Berit kom var veldig, veldig godt. Da fikk jeg det slik jeg ville ha det. Jeg er så glad for at Berit er så god og snill.

Berit og Torbjørn har vært samboere i 25 år nå. De har egen leilighet som de stiller selv, men er tilknyttet et familiehus for middag, og et par pensjonerte medarbeidere fungerer som hjelpsomme, gode naboer. I mai fylte Torbjørn 70 år og har i noen år nå vært pensjonist. Han tar ofte turer til byen, fotograferer, liker å bruke PC og går enda en gang i uka til veveriet.

Han sier: Jeg har det bra. Jeg er veldig, veldig glad for at jeg fikk komme hit. Jeg synes jeg har vært heldig som kom til det beste stedet i hele stiftelsen.

Feiring av Torbjørns 50-års jubileum.

Cecilie Moxnes

Cecilie, hvordan ble du kjent med Camphillbevegelsen?

Jeg jobba på safteriet på Rotvoll. Da bodde jeg i en leilighet for meg selv i Innherredsveien. Men der følte jeg meg aleine, og så følte jeg meg utrygg, fordi jeg ofte fikk epileptiske anfall om natten. Så da flytta jeg inn på Kristoffertunet. Der hadde jeg alltid venner rundt meg.

Hvor lenge bodde du på Kristoffertunet?

Det var 12 eller 13 år, jeg husker ikke helt.

Og så kom du hit til Hogganvik Landsby for 2 år siden. Hvorfor ville du flytte hit?

Det er fordi det er gård her, og jeg ville gjerne lære å melke kyr. Jeg liker alle dyra på gården. Jeg jobber der de fleste formiddagene. Om ettermiddagen er jeg på vevstua, der trives jeg også godt. Og så liker jeg naturen her på Vestlandet, med skogen rundt, og de høye fjella, og så at sjøen ligger så nært.

Hvordan trives du i husfellesskapet ditt?

Jeg trives veldig bra på Lars Hertervigs Hus, det er bedre enn huset jeg bodde i før. I det hele tatt trives jeg kjempebra på Hogganvik, så her vil jeg bli boende!

Cecilie med eselet Rasmus på Kristoffertunet.

Drivhuset på Hogganvik.

Nils Erik Bondeson

Jeg møter Nils Erik Bondeson ute i solskinnet, og han forteller at det snart er 20 år siden han flyttet inn til Pegasus hus på Solborg. Før Nils Erik kom til Solborg har han bodd mye på andre institusjoner. Han kom for eksempel til Vidaråsen fra Dikemark.

Etter 5 år på Vidaråsen og 6 år på Camphill Rotvoll kom han til Solborg. Olaug sto i døra på Pegasus og hilste ham velkommen, en beskjeden ung mann.

En tid – forteller Nils Erik – hadde jeg et opphold i Jevnaker hvor Solborg prøvde ut et sted, utenfor i samfunnet.

Mens mor Elisabeth levde, fikk jeg mye besøk av henne. Nå besøker jeg far og en søster som ikke bor så langt unna.

Det er fredelig og godt å bo på Solborg. Nå vil jeg bo her resten av livet.

Jeg liker å arbeide ute, klipper gress om sommeren og hugger ved om vinteren.

Ellers, i fritiden, liker jeg å se på film, men nå har jeg gitt bort horror-filmene som tok bort nattesøvn.

Jeg har problemer med å lese p.g.a. min sykdom, men hører på lydbøker.

Jeg liker alt ved Camphill og anbefaler stedet til alle.

Nå i Koronatider er jeg redd for smitte. Kan ikke besøke familie og være sammen med støttekontakt. Det er leit.

Salen på Solborg.

Drivhuset på Solborg.

Vidaråsen

Vidaråsen Landsby ligger i Sandefjord kommune i Vestfold og ble startet i 1966. Med omkring 140 mennesker tilbyr Vidaråsen et unikt bo- og levestedsskap til mennesker med særlig omsorgsbehov i vakre og inspirerende naturomgivelser hvor vi sammen skaper en trygg og meningsfull hverdag.

Beboernes og medarbeidernes utviklingsmuligheter står i sentrum. Vi tilrettelegger for et sosialt liv og inkluderer alle i arbeid og kulturliv ut fra de ønsker og forutsetninger den enkelte har.

Arbeidstilbudet er variert. Vi driver en gård, meieri, skog, gartneri, bakeri, matforedlingsverksted, og urtehage basert på biodynamiske prinsipper. Kostholdet baseres i størst mulig grad på økologiske produkter.

I tillegg drives det malerverksted, toveverksted, snekkerverksted, sykkelverksted, vaskeri, butikk og gjestehus. Med 16 forskjellige arbeidsmuligheter har alle anledning til å prøve seg med en eller flere forskjellige arbeidsoppgaver.

Vi holder konserter, vi setter opp teaterforestillinger, foredrag og allmøter. Vi har også mange aktiviteter både felles og individuelt tilpasset.

Kursing for medarbeidere og beboerne, allmøter, felles reiser og turer.

Vidaråsens visjon: En meningsfull hverdag – individuell utvikling – samspill med andre

Våre verdier er:

Vi tror at ethvert menneske har et sunt indre vesen og at det kan utvikle sitt potensial i en sosial sammenheng.

- Vi respekterer hverandres forskjellighet
- Vi inspirerer og støtter hverandre til å ta ansvar for eget liv
- Vi akter og kultiverer våre naturomgivelser

LEDERGRUPPE

Kristin Sheen, Harel Gafni, Ruben Khachatryan (daglig leder)

LOKALSTYRE

Lars Viggo Holmen (styreleder), Odd Jarle Stener Olsen, Steffi Hagedorn, Gunilla H. Rönblom, Bjørn Ole Gleditsch, Harel Gafni, Rebecca Müller, Lisbeth Nachjem, Roar Berggren (vara), Bjarne Sommerstad (vara)

Fest på Vidaråsen.

Hestene er en del av hverdagslivet.

Jøssåsen

Jøssåsen Landsby ligger i Malvik kommune i Trøndelag og ble grunnlagt i 1978. I landsbyen prøver vi å skape en helhetlig bo- og arbeidssituasjon for alle.

Det er rundt 40 mennesker i bofelleskapet. Vi har 5 familiehus hvor landsbyboere, medarbeidere og praktikanter lever sammen. I husene finnes det forskjellige bomuligheter: noen har kun behov for et eget rom, andre bor på hybel, eller har en egen leilighet.

Vi har et rikt arbeidsliv som tilbyr arbeidsplasser på gården, gartneri, urteverksted, vedgruppe, veveri, bokverksted og i husene. 11 personer fra Malvik får et dagtilbud i våre verksteder.

Vi har et levende og rikt kulturliv med sang, skuespill, dans og lek. Et par ganger i året avsetter vi en hel uke til kunstneriske aktiviteter som treskjæring, musikk og sang, eller maling.

Beboere og medarbeidere drar regelmessig på kortere og lengre (ferie)tureturer og arrangementer sammen. Jøssåsen har 2 ledige prøvebesøksplasser.

STYRET

Magnar Bollingmo (styreleder), Gabriele Schmiemann (nestleder) Helge Pettersen, Kristian Rolstad, Birgit Hammer, Randi Hansen (frem til 21.08.19) Astrid Åkra, Frank Schmiemann, Corinna Balavoine, Julie Kjærstad, Peter Schmeding, Monica Vikøren, Johannes Stöhr, Ronny Farsund (frem til 21.08.19)

LEDERGRUPPEN

Dorine van der Linden, koordinator/daglig leder Marie Löhr, landsbybeoer-ansvarlig Nina Möller, personalansvarlig Johannes Stöhr, økonomiansvarlig

Kyrne melkes for hånd.

Gårdsarbeid på Jøssåsen.

Solborg

Camphill Solborg ligger i naturskjønne omgivelser på Ringerike rett ved Nordmarka, med utsikt til Norefjell. Stedet preges av beliggenheten, og ligger ved terskelen til storbyen Oslo med sitt særpreg.

Familiehusene for landsbyboerne og medarbeiderne med deres familier ligger i spredt bebyggelse i Åsbygda, og danner en liten landsby for seg selv med kulturhuset i midten.

Stedet ble stiftet i 1977 og har også vært hjemmet til to av gründerne i Camphill bevegelsen i Norge. I begynnelsen var det en sterk ungdomsimpuls på stedet, som førte til at en Steinerbarnehage og Steiner-skole ble stiftet på eiendommen. Denne impulsen har transformert seg til en landsby, som drives i mange år av mennesker fra mange forskjellige land med mange unge engasjerte praktikanter. I alle år har det vært en kjernegruppe av landsbyboere som har i samarbeid med medarbeiderne formet stedet til levestedsskapet det er i dag.

Det drives en biodynamisk gård, gartneri, bakeri, urteverksted, veveri og andre arbeidsplasser hvor alle kan

øve ferdighetene sine og bidra til hverandre og levestedsskapet. Arbeidslivet gir rytme og trygghet i hverdagen.

Året preges av høytidsfeiringer og kulturlivet som dannes rundt disse. Landbruksuken med studenter fra Steinerhøyskolen hvert år på høsten har for mange blitt til ett av høydepunktene i årets løp.

Vår visjon: Skaperglede – likeverd – meningsfylt arbeid – å erkjenne det åndelige i hverdagen
Camphill Solborg – et inkluderende levestedsskap ut fra antroposofi.

LEDERGRUPPE

Sabina Baronova, Moritz Hagedorn, Hans Zoetenhorst

LOKALSTYRE

Sverre Mære (styreleder), Anuj Kumar, Siri Gossè, Heinrich Bühler, Halvor Bergsland, Hilde M Steinhovden, Jørn Ende, Tone B Ellingsen, Kjersti Nylund, Adnan Esin, Sabina Baronova, Morten Monsen.

Vevstua på Solborg.

Gartneriets frukter.

Hogganvik

I ei lun vik ved ein djup fjord, omkransa av høge, skogkledde (i alle fall opp til tregrensa) fjell, der finn du Hogganvik Landsby; nærast sjøen ligg naustet, eit verna bygg på over 200 år. På vegen opp bøkealleen får ein auge på Lars Hertervigs Hus, det gamle herrskapshuset, som var pensjonat i åra før her vart landsby. I dag huser det eit levestedsskap på ti personar. På andre sida av tunet ligg Fartein Valen Hus, også eit av dei gamle bygga frå pensjonattida. Eit skilt på veggen fortel at i dette huset er der ei vevstove. På høgre hand ligg Iduna, salen som vart bygd på branntomta etter den gamle låven. Etter nesten 20 år skal den gamle luftegarden oppgraderast til ei plass som er eit kulturbyggverdig, så nett no ligg det haugar med heller og steinar her og ser litt rotete ut. Vidare forbi salen kjem ein til Arne Garborg Hus, som akkurat no står tomt, og Osmondstua, pensjonistbustaden vår. Rundt svingen og ned bakken ligg fjøset, der også ysteriet har heime. Og nedanfor der ligg traktorgarasjen med vaktmestarverkstad og sentralfyr. Mellom fjøset

og salen har det reist seg eit nytt bygg; eit reiskapshus som enno lyser ferskt treverk. Bakom dette er kontoret, med ein liten sal bygd til, og så ligg der to bustader til, med fjorden og fjella som bakgrunn; Anna Hansen Hus og Christopher Bruun Hus. Går ein så opp bakken forbi garasjen og til venstre langs hovudvegen og opp ein skogsveg, kjem ein til «vedskjulet», ei husklynge som husar både er sagverk og vedkløyvingsverkstad. Hogganvik landsby er i dag heim for om lag 20 personar, og arbeidsplass for nokre fleir.

LEDERGRUPPA

Karin Keller (koordinator), Elisabeth Husebø, Sabine Eitel

LOKALSTYRET

Reidar Håvås (styreleiar), Dag Eirik Eikeland, Kjell Ravatn, Marion Bu Pedersen, Grethe Gjellestad Offerdal, Ulrike Panhorst, Elisabeth Husebø, Sven Marggraff, Cecilie Løveid (vara), Wenche Sandbekken Lilleland (vara)

Vedgruppe på vei opp i skogen.

Hogganvik ligger rett ved sjøen.

Vallersund

Vallersund Gård ligger ytterst på Trøndelagskysten. Landsbyen ble etablert i 1981, og siden 2007 har også FRAMskolen holdt til her. Både vernede bygninger fra det gamle handelsstedet Vallersund Gård og nyere bygg, samt alternativ energikilder, danner landsbyens karakter.

I 2019 fikk Vallersund Gård et nytt fjøs. I tillegg til landbruksarbeid driver vi et gartneri, et urteverksted, et bakeri, et veveri, og et lite snekkerverksted. En dag i uken er vår historiske landhandel åpen for bygda for servering og innkjøp av helsekost.

I dag bor det 35 mennesker på stedet. Vi har flere boformer for voksne mennesker med omsorgsbehov og medarbeidere med sine familier. Også 10 ansatte som bor i nærmiljø bidrar til landsbyens verkstedslivet og i landsbyens omsorgsoppgaver. Sammen har vi et mål om å danne et miljø som har mennesket og menneskets utvikling og trivsel i sentrum.

LOKALSTYRE

Geir Eliassen (styreleder)
Walter Braa
Odd Einar Drilsvik
Heidi Lilian Fenstad
Nils Langeland
Ulrike Panhorst
Aage Rundberget
Malle Vogelsang (vara)
Elisabeth Ek
Peter Schmeding

LEDERGRUPPE

Corinna Balavoine (koordinator)
Peter Schmeding
Malle Vogelsang
Joan Zeiher

Direkte fra åkeren til matlaging.

Rotvoll

Camphill Rotvoll ligger landlig til ved fjorden i Trondheim kommune og består av Kristoffertunet levefellesskap og Rotvoll verksteder og gartneri. Vi tar imot mennesker med spesielle behov i levefellesskapet og gir også dagtilbud for folk som ikke bor på stedet.

Camphill Rotvoll startet i 1989 som et tilrettelagt tilbud i by. Her er vi sammen om å skape en trygg og god hverdag, med bofellesskap og meningsfullt arbeid. Vår gård ligger ved turområdet Ladestien og mange kommer innom får å hilse på dyrene våre. Her lager vi også mye av maten vi spiser. Safteriet og bakeriet vårt produserer varer til salgs i butikker og restauranter Trondheim. I tillegg har vi arbeid i veveriet, lunsjrommet Solstua og i husene. Vi møttes til allmøter hvor vi snakker om ting som vi har på hjertet, og planlegger kulturelle aktiviteter. Vi setter opp flere skuespill hvert år, høydepunktet

er spillet til jul med mange sanger. Vi synger og spiller klokker ved mange festlige anledninger i året, i tillegg kommer mange og spiller for oss. Vi har både grupper fra Trondheim Symfoniorkester og lokale band som kommer innom.

LEDERGRUPPE

Sven Böhm (koordinator), Gabriela Bühler, Markus Hammer og Anja Böhm.

LOKALSTYRE

Bjørn Øyangen (styreleder), Astrid Sandvik (nestleder), Leif Strøm (pårørende) Astrid Kiil Hansen, Johannes Stöhr (Camphill-representant), Anja Böhm, Anne Langeland, Henrik Hammer (medarbeidere), Markus Hammer og Miriam Bresges (varamedlemmer).

Eurytmi og skuespill på Rotvoll.

Ita Wegman Hus

Ita Wegman hus er en del av Vidaråsen Landsby i Sandefjord, Vestfold. Huset er et døgnbemannet bofellesskap med 8 plasser for eldre med økt pleie- og omsorgsbehov.

Med individet i fokus tilrettelegges det for at den enkelte kan gå inn i livets siste faser på en trygg måte innenfor kjente rammer av landsbyens fellesskap. Det strebes etter å gi mennesker med spesielle behov en helhetlig omsorg og en sjelelig støtte. Fokuset er å møte beboerne med holdninger som tar hensyn til deres individuelle frihet og støtte deres muligheter til utvikling. På huset gis også tilbud om komplementærmedisinske behandlinger og terapier.

Huset finansieres gjennom et døgnbasert pleietilskudd fra hjemkommunene i tillegg til det statlige rammetilskuddet. Ved utgangen av 2019 hadde Ita Wegman hus 7 beboere og 26 faste ansatte fordelt på 16 årsverk i turnus.

LEDELSE
Regula Knup
Cecilie Røed
Jannicke Paus (daglig leder)

Ita Wegman Hus.

Framskolen

FRAMskolen på Vallersund Gård startet for tolv år siden som et lite lærested for unge voksne mellom 18 og 25 år med utviklingshemming. Enda er det et lite sted, med kun fire elever. Og likevel har lærestedet vokst i modning og erfaring og har blitt et fint og utviklende ungdomsmiljø.

FRAMskolen er en del av Trondheim kommunes tilbud til unge voksne med utviklingshemming med opptil 4 plasser i 2021. I tillegg er det plass til elever fra det ganske land.

Gjennom 2 år gir FRAMskolen et helhetlig og sammenhengende folkehøyskole-lignende miljø, med intensjonen om å gi elevene en trygg, sosial

og pedagogisk ramme i overgang fra livet i familie og skole til et liv som voksen.

Kulturelle og sosiale aktiviteter, undervisning og fritidsaktiviteter, samt integrerte omsorgstjenester, tilpasset den enkelte elevs behov, forbereder den enkelte på et liv som aktiv deltaker i dagens samfunn. Her er det et elevfellesskap som fremmer tilhørighet, livsglede og sosiale ferdigheter.

FRAMskolen har også en individuelt tilrettelagt yrkesforberedende opplæring i det 3. til det 5. skoleår. Dette bestemmes i egne avtaler.

Strandrydding.

Teater.

17. mai på Vidaråsen.

Campillbevegelsen 80 år 1940-2020

1940: Den østerrikske legen Karl König og hans medarbeidere, alle flyktninger fra nazismen i Østerrike, starter et hjem og skole for barn med utviklingshemning på Camphill Estate utenfor Aberdeen i Skottland.

1945 og i årene framover: Unge mennesker fra det krigsherjete Europa kommer til Camphill for å lære og være medarbeidere og frivillige hjelpere. 3 nabo-eiendommer blir etter hvert ervervet for å kunne ta imot flere barn og ungdommer.

1950 og framover: Camphill-landsbyer for barn opprettes i Irland, USA, Sør-Afrika, Vest-Tyskland, Nederland. I Norge gjøres det et forsøk på Helgeseter i Bergen. Dette initiativet ble senere overtatt av andre.

1955 blir den første landsbyen for voksne med utviklingshemning, Botton Village, etablert i England. Flere landsbyer for voksne følger etter rundt om i Tyskland, Storbritannia, USA, Sør-Afrika.

1966 starter Vidaråsen Landsby, den første i Norge. 1970 og 80 årene fortsetter etableringen av Camphill landsbyer for voksne, barn og ungdom blant annet i Finland (barn) og Sverige (voksne) og i Botswana (barn og voksne), 1990-årene åpner for etablering av steder for voksne i Russland, Estland, Latvia og Polen. På verdensbasis er det nå over 100 Camphill-samfunn i over 20 land blant annet også i Vietnam og India. Det siste er et dagsenter i Litauen (2018).

Minnestund.

Folkedans.

Utviklingen i Norge

1966: Camphill Landsbystiftelse etableres og Vidaråsen Landsby starter i Andebu, Vestfold, under Helsevern for psykisk utviklingshemmede. Russ fra Oslo og Vestfold holder årlige lysaksjoner og samler inn penger som gjør det mulig å bygge familiehus og verksteder. Etter hvert kommer russ fra flere steder i landet med og hjelper til å etablere de andre landsbyene.

1972: Hogganvik Landsby etableres i Vikedal, Ryfylke.

1973: «Solverv» bofellesskap i Sandefjord etableres. Alle beboerne får arbeid i vanlige bedrifter i byen. Solverv ble nedlagt i 1978, men flere av beboerne beholdt sine arbeidsplasser i mange år framover.

1977: Solborg på Ringerike, blir kjøpt for å ta imot ungdom.

1978: Jøssåsen landsby starter opp i Malvik kommune, Sør-Trøndelag.

1981: Vallersund Gård i Bjugn kommune, Sør-Trøndelag, starter opp med tilbud til rusavhengige og voksne med utviklingshemning. 1982 Arbeidet med ungdom på Solborg blir avsluttet og naboeiendommen Alm gård ervervet. Solborg/Alm blir en landsby for voksne med utviklingshemning.

1986: Camphill Landsbystiftelse blir tatt ut av HVPU og fylkenes helseplaner og overført til en post på statsbudsjettet for «spesielle helseinstitusjoner».

1989: Kristoffertunet i Trondheim starter som ettervern for Vallersund Gård og voksne med utviklingshemning.

1990-årene: Medarbeidere i Camphill Landsbystiftelse Norge engasjerer seg i å hjelpe til med opprettelse av landsbyer i Estland, Russland, Polen og Latvia. Rusens lysaksjoner gir midler til etablering av noen av disse landsbyene sammen med støtte fra Camphill-medarbeidernes økonomiske fellesskap i Norge, Sverige og Finland. Mange medarbeidere bidrar med frivillig arbeidsinnsats i disse landsbyene.

Matlaging på Vidaråsen.

1990: Ølen safteri i Sunnhordland, nær Hogganvik landsby, starter. Et lite bofellesskap med et stort industrielt safteri.

1998: Vidaråsen Landsby tar i bruk Ita Wegman hus, et omsorgshus for eldre og pleietrengende.

2000: Ølen safteri flytter til Trondheim og blir nabo til Kristoffertunet. Safteriet, nå kalt «Det økologiske hus», tilbyr også arbeid til beboere som ikke bor på Kristoffertunet.

2001: Avtale inngås med Trondheim kommune om dagplasser i verkstedene på Kristoffertunet og Det økologiske hus.

2002: Camphill Landsbystiftelse mottar tilskudd gjennom en egen bevilgning på statsbudsjettet.

2003: Arbeidet med rusavhengige på Vallersund og ettervern på Kristoffertunet blir avsluttet.

2003/2004: Forsøk med tilrettelagt arbeid for en hel gruppe mennesker med ervervet skade prøves ut på Kristoffertunet og avsluttes.

2006: Camphill Landsbystiftelse blir underlagt lov om sosiale tjenester. Beboerne får nå utbetalt full uføretrygd. Stiftelsen beholder en redusert rammebevilgning over statsbudsjettet.

2007: Framskolen, et folkehøgskoleliknende tilbud for ungdom med utviklingshemning, starter på Vallersund gård.

2009: Kristoffertunet og Det økologiske hus slås sammen til Camphill Rotvoll.

2016: Camphill Landsbystiftelse feirer 50 år med stor festival for 400 landsbygjester fra inn- og utland på Holmenkollen hotell i Oslo, bokutgivelse, marked på Youngstorget, konserter og foredrag. Alt under titlen: Et verdig liv.

Stua på Framskolen.

Styrets årsberetning for 2019

17. mai i Vallersund.

Gulrøtter er best!

Virksomhetens art

Camphill Landsbystiftelse i Norge (CLS) er en ideell stiftelse med kontoradresse i Malvik kommune i Trøndelag. Vi tilbyr helhetlig bo- og arbeidsfellesskap for unge og voksne med særlige omsorgsbehov.

Grunnlaget for CLS's virksomhet er Rudolf Steiners antroposofi. Spesielt ut fra tankene om den sosiale grunnlov og den sosial tregrening og fellesskapsbestrebelse som søkes virkeliggjort i Camphill-bevegelsen. Camphill-bevegelsen ble grunnlagt av den østerrikske legen Karl König i Skottland i 1939.

CLS har siden oppstarten i Norge i 1966 arbeidet for å utvikle sosiale samarbeids- og samlivsformer hvor mennesket får et liv i verdighet og respekt med egenutvikling og utfoldelse tilpasset de enkeltes iboende muligheter.

CLS har i over 50 år utført helse- og omsorgstjenester på vegne av og i samarbeid med en rekke kommuner rundt i Norges land. Vi mottar årlig et rammetilskudd over statsbudsjettets kapittel 761, post 72 som delfinansierer vårt tilbud.

Våre landsbyer er:

- Vidaråsen Landsby, i Sandefjord kommune, Vestfold og Telemark.
- Hogganvik Landsby, i Vindafjord kommune, Rogaland.
- Camphill Solborg, i Ringerike kommune, Viken.
- Jøssåsen Landsby, i Malvik kommune, Trøndelag.
- Camphill Rotvoll, i Trondheim kommune, Trøndelag.
- Vallersund Gård, i Ørland kommune, Trøndelag.

Landsbyene skal gi beboerne en trygg livssituasjon hvor de kan ta egne valg, få god omsorg, et meningsfylt arbeid og et rikt kulturliv.

Rettvisende oversikt over utviklingen og resultatet av Stiftelsens virksomhet og stilling

Virksomheten som utføres i CLS er så godt som uendret fra tidligere år. Med unntak av en pågående sak med skatteetaten vedrørende momskompensasjon har vi ingen løpende tvister. Vår virksomhet og drift er svært stabil, langsiktig

og med høy grad av forutsigbarhet for våre samarbeidspartnere, ansatte, beboere og pårørende.

Vi mener årsregnskapet for 2019 med tilhørende noter og kontantstrømanalyse sammen med hovedstyrets- og de lokale styrers årsberetninger og øvrige rapporter til Helsedirektoratet gir et rettvisende bilde av stiftelsens drift og stilling pr. 31.12.2019.

Opplysninger om arbeidsmiljøet

Vi har ca. 250 ansatte og praktikanter fra et 20-talls land rundt om i verden. Disse 250 ansatte representerer ca. 175 årsverk. Totalt sykefravær i stiftelsen var for 2019 på ca. 4%.

Kjønnsfordelingen blant våre ansatte er 55% kvinner og 45 % menn. Ved nyansettelser oppfordrer vi mennesker med funksjonsnedsettelse å søke. Vi tilstreber også å gi mennesker med en annen etnisk bakgrunn jobb og muligheter i våre landsbyer.

Alle våre landsbyer jobber kontinuerlig med sine prosesser knyttet til arbeidskonflikter, rollefordeling og forståelse av sine roller. Vi har utarbeidet en

Grilling på Rotvoll.

Eurythmi under Steineruken i Oslo.

personalhåndbok som regulerer og dokumenterer ting som regelmessige medarbeidersamtaler, valg av tillitsvalgt og verneombud, dokumentasjon og håndtering av avvik, forventninger til både arbeidsgiver og arbeidstager mm.

Vi har alltid arbeidet for en god fysisk og psykisk helse for våre medarbeidere og beboere gjennom å dyrke økologisk og biodynamisk mat, og gjennom vårt fokus på å skape et fellesskap der alle kan finne sin rolle og bidra etter evne.

Geiter på Hogganvik.

Alle våre 6 landsbyer er tilknyttet lokale bedriftshelsetjenester.

Det har i løpet av 2019 ikke vært alvorlige arbeidsulykker og arbeidsmiljøet oppfattes som godt.

Ytre miljø / forurensing

CLS ser det som sitt ansvar å vise omsorg for natur og miljø blant annet gjennom biodynamisk og økologisk jordbruk. Stiftelsen har også vedtektsfestet at vi skal jobbe for å tilstrebe rettferdig handel.

Sentralt i alle landsbyene er gårdene våre som drives økologisk, biodynamisk og bærekraftig og som forsyner landsbyene med frukt, grønnsaker, melk, ost og kjøtt. Vi forsøker å høste så forsiktig og skånsomt som mulig av våre felles ressurser.

Landsbyene har bidratt til mange av FNs bærekraftsmål lenge før de ble formulert og vedtatt av verdenssamfunnet i 2015/2016. Vi har blant annet egne biologisk renseanlegg i våre landsbyer, en stor andel av maten som spises produseres i landsbyen. En av våre landsbyer, Vallersund Gård, satte opp Norges første vindmølle. Vi benytter energi fra alternative kilder som jordvarme, sjøvarme og pellets i våre landsbyer.

Forutsetning om fortsatt drift

Stiftelsens årsregnskap for 2019 er avlagt under forutsetning om fortsatt drift. CLS er for 2020 tilgodesett med kr. 83.181.000,- over statsbudsjettet kapittel 761 post 72. Vi opplever samarbeid med Helsedirektoratet, som er kontrollinstans for vår bevilging, som godt.

Vi opplever å ha et stadig bedre og profesjonelt samarbeide med både vertskommuner og våre beboeres hjemkommuner, for 2019 sin del var det 45 kommuner. Samtidig må vi erkjenne at vi opplever stadig økende krav fra kommunene i forhold til for eksempel dokumentasjon, både på beboernivå og på systemnivå. Dette tar stadig større ressurser bort fra vår kjernevirksomhet.

Vi opplever at det år for år blir stadig mer krevende å opprettholde det gode og unike tilbudet vi er i stand til å gi til beboerne i landsbyene. Årsaken til dette er sammensatt av flere faktorer, deriblant at finansieringen vi mottar over statsbudsjettet gjennom Helsedirektoratet dekker en stadig mindre andel av kostnadene knyttet til å opprettholde tilbudet i landsbyene. Andre medvirkende årsaker er blant annet økende krav til levestandard generelt ute i samfunnet og ikke minst i forhold til fysisk utforming og tilrettelegging av våre boliger og verksteder. En stadig eldre beboergruppe som krever mer av oss er også en lønns- og kostnadsdrivende faktor.

Forslag til disponering av overskudd

Årsregnskapet for 2019 er avlagt med et overskudd på kr. 6.334.916,-, marginalt ned fra overskuddet i 2018 på kr. 6.471.484,-. Overskuddet overføres til annen egenkapital. Stiftelsens samlede egenkapital var pr. 31.12.19 bokført til kr. 132.977.966,- mot kr. 126.643.051,- pr. 31.12.18.

Hommelvik, 17. juni 2020

Helge Pettersen, styreleder

Anne Langeland, nestleder

Ruben Khachatryan, styremedlem

Magnar Bollingmo, styremedlem

Lam på Jøssåsen.

Vi synger mye!

Bernt Ellingsen, styremedlem

Stefanie Hagedorn, styremedlem

Aage Rundberget, styremedlem

Hanna Schmeding, koordinator i CLS

Resultatregnskap for 2019

Driftsinntekter og driftskostnader	2019	2018
Tilskudd stat og kommune	104 261 005	101 868 090
Landbruks- og verkstedsinntekter	16 714 914	13 924 192
Andre inntekter	27 948 226	29 556 289
Sum driftsinntekter	148 924 145	145 348 571
Landbruks- og verkstedskostnader	6 908 429	7 374 119
Lønnskostnader	83 146 611	78 813 047
Avskrivning på driftsmidler	8 835 871	8 631 326
Annen driftskostnad	43 408 019	43 528 365
Sum driftskostnader	142 298 930	138 346 856
Driftsresultat	6 625 216	7 001 715
Resultat av finansposter	– 290 299	– 530 231
Årets resultat, overført til annen egenkapital	6 334 916	6 471 484

Kommentarer til regnskapet

Stiftelsens aller største inntekstpost er tilskudd fra Helsedirektoratet og kommunene. Tilskudd fra Helsedirektoratet utgjorde for 2019 kr. 81.007.000, en økning på ca kr. 2,3 millioner fra 2018. Forskjellige avtaler med kommunene om tjenester som går utover vårt basistilbud faktureres kommunene etter nærmere avtale og vedtak. Stiftelsens inntekter knyttet til slike ekstravedtak samt salg av dagplasser på våre verksted utgjorde for 2019 ca. kr. 23 millioner.

Naturlig nok utgjør lønnskostnader den desidert største kostnadsposten på totalt ca. 83 millioner for 2019, en økning fra 2018 på i overkant av 4 millioner. Om man ser bak tallene så representerer denne kostnaden langt over 200 ansatte, omgjort til årsverk ca 180. Årsaken til økningen på i overkant av 4 millioner fra 2018 til 2019 handler i stor grad om økte lønns- og pensjonskostnader knyttet til inngåelse av tariff-avtale. Andre driftskostnader utgjorde for 2019 43,4 millioner, forøvrig en liten nedgang fra 2018. Dette er alle slags kostnader forbundet med å drifte våre 6 landsbyer, sekretariat, eiendomsmasse, biler, utstyr etc. Alle kostnader forbundet med å produsere vårt tilbud ligger også her.

Regnskapet for 2019 er avlagt med et overskudd på ca 6,3 millioner, omtrent uendret fra 2018. Dette overskuddet sikrer at vi har midler til å utvikle stiftelsen og vårt tilbud videre i årende som kommer.

Balanse

Eiendeler og gjeld	2019	2018
Anleggsmidler		
Tomter, bygninger, driftsløsøre og inventar	174 095 457	168 433 737
Langsiktige fordringer	609 115	381 275
Sum anleggsmidler	174 704 571	168 815 013
Omløpsmidler		
Varelager	1 644 640	1 839 364
Kortsiktige fordringer	6 913 329	12 616 516
Bankinnskudd og andre likvider	46 486 560	40 377 724
Sum omløpsmidler	55 044 529	54 833 604
Sum eiendeler	229 749 100	223 648 617
Egenkapital og gjeld		
Egenkapital		
Innskutt egenkapital	200 000	200 000
Opptjent egenkapital	132 777 966	126 443 051
Sum egenkapital	132 977 966	126 643 051
Gjeld		
Underdekning pensjonsforpliktelse	49 864 839	51 124 266
Langsiktig bankgjeld	24 460 170	23 359 772
Diverse kortsiktig gjeld	22 446 124	22 5218
Sum gjeld	96 771 133	97 005 566
Sum egenkapital og gjeld	229 749 100	223 648 617

Kommentarer til eiendeler og gjeld

Alle beløp er bokførte beløp, dvs at beløpene reflekterer virkelig verdi på alle poster unntatt på anleggs-midler. Anleggsmidlene som er bokført til nesten 175 millioner er nedskrevne bokførte verdier. Det vil si historisk anskaffelseskost minus årlige lovpålagte regnskapsmessige avskrivninger. Her kan man anta at det ligger til dels store merverdier ifht reelle verdier.

Som man ser av stiftelsens balanse er den svært solid. Eiendelene og egenkapitalen er høy mens gjelden og forpliktelsene er lave. Stiftelsen er svært likvid, noe som medfører at man er i stand til å foreta innkjøp og investeringer uten å nødvendig fullbelåne alt i bank. Posten "Diverse kortsiktig gjeld" er i all hovedsak feriepenge, arbeidsgiveravgift, skattetrekk og leverandørgjeld.

Representantskapsmøte på Vidaråsen.

Representantskapet i Camphill

Representantskapet (oversikt over medlemmer, lederskap)

- Dag Blakkisrud (leder)
- Vilnis Neimanis (nestleder)
- Alma Oftedal
- Angela Rawcliffe
- Arne Gilleberg
- Christian Egge
- Dag Balavoine
- Dag E. Eikeland
- Hanne Kveli
- Jon Geelmuyden
- Kjersti Kleven
- Dorine van der Linden
- Rebecca Müller
- Stig Tore Røe
- Tinken Laurantzson
- Astrid Åkra
- Kirsti Hills-Johnes
- Bjørn Morten Øyangen
- Peter Schmeding
- Cornelius Evensen
- Johannes Stöhr
- Elisabeth Husebø
- Anuj Kumar
- Ellen Köttker
- Geir Legreid
- Sven Böhm
- Odd Jarle Stener Olsen
- Will Browne
- Karen Nesheim
- Cato Schiøtz

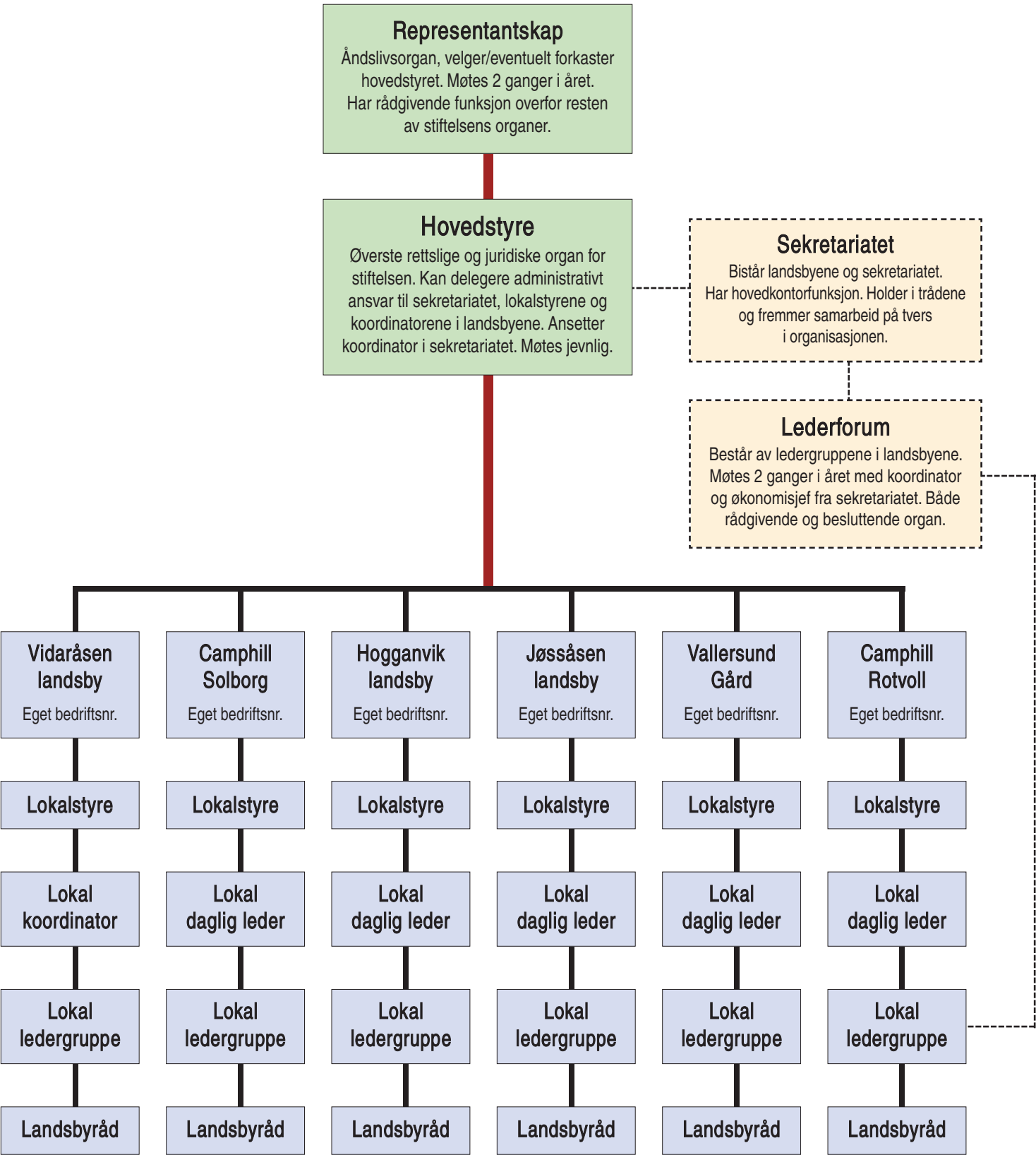
Representantskapets formann Dag forteller: Representantskapet er Stortinget i Camphill i Norge. Her møtes tillitspersoner fra alle landsbyene og venner fra andre deler av samfunnslivet som er blitt valgt inn i representantskapet som «eksterne».

Representantskapet møtes to ganger i året, og bærer viktige ansvar. Først og fremst er det representantskapet som velger hovedstyret og styret til forvaltningsfondet, og for at Camphill skal fungere godt, er det kjempeviktig at vi finner riktige mennesker til viktige verv!

Men representantskapet har også andre funksjoner. På møtene legges det frem en sakliste med spørsmål som skal snakkes om og belyses fra ulike sider. Vilnis, Hanna og jeg er ansvarlige for å sette opp dagsorden for møtene, og vi forsøker å gjøre det i samarbeid med lederforum og andre rundt om i landsbyene, slik at de punktene vi tar opp er mest mulig aktuelle. Både for medarbeidere og for landsbyboere.

Det er 30 personer som har stemmerett i Representantskapet. Det er ganske mange! Og når det i tillegg gjerne kommer gjester og venner til møtene, sier det seg nesten selv at det blir lange og spennende samtaler. En viktig post i representantskapsmøtene er alltid «åpen time». Her kan alle komme til orde med det som ligger dem mest på hjertet, og som man gjerne vil dele med de andre. For meg som formann i representantskapet er det også ofte i disse diskusjonene jeg kommer nærmest på det som rører seg hos den enkelte landsbyboer og medarbeider. Og det at vi får høre ting fra hverandre og deler hverandres virkelighet er kanskje det beste representantskapsmøtene kan gjøre for hele Camphill – for alt liv og arbeid i landsbyene hviler på den forutsetningen at vi er der for hverandre.

Organisasjonskart

Lokalstyre: Med delegert myndighet fra hovedstyre.
Lokal daglig leder: Delegert myndighet fra hoved- og lokalstyre. Ervalgt av ledergruppen og godkjent av lokalstyre. Øverste ansvarlig for landsbyens drift.
Lokal ledergruppe: Står ansvarlig for daglig drift i landsbyene. Velger lokal daglig leder blant ledergruppens medlemmer.
Landsbyråd: Åndslivsorgan, velger representant til representantskapet og lokalstyre. Velger i tillegg lokal ledergruppe.